

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Trg Ljudevita Posavskog 5
44000 Sisak

Poslovni broj: Pn-15/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, po sucu toga suda Andrei Vasiljević, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Andrijane Jajčinović, OIB 79915673678, iz Siska, A. Hebranga 34, koju zastupa punomoćnica Sandra Fridrih, odvjetnica u Sisku, protiv tužene Dubravke Filipović, OIB: 17205578780, iz Siska, Petrinjska 9 D koju zastupa punomoćnica Irena Vujčić, odvjetnica u Sisku, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne rasprave na ročištu 10. rujna 2026., na ročištu za objavu presude 12. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Usvaja se tužbeni zahtjev tužiteljice Andrijane Jajčinović u dijelu u kojem isti glasi:

Nalaže se tuženoj Filipović Dubravki, OIB: 17205578780, platiti tužiteljici Jajčinović Andrijani, OIB:79915673678, iznos od 7.372,01 Eura, sa zakonskim zateznim kamatama koje na iznos neimovinske štete od 1.990,84 Eura teku od 14. svibnja 2015., na preostali dio iznosa neimovinske štete od 5.209,16 eura od 17. rujna 2024., a na iznos imovinske štete zbog tuđe pomoći i njege od 172,01 eura od 12. listopada 2026. kao dana donošenja prvostupanjske odluke, pa do dana plaćanja, po stopi koja se određuje od za svaki navedeni iznos naknade štete od dospelja do 31.srpnja 2015. za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31.prosinca 2022. uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate (čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a), u roku od 15 dana.

II/ Sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva tužitelj se odbija.

III/ Nalaže se tuženoj Filipović Dubravki, OIB: 17205578780, platiti tužiteljici Jajčinović Andrijani, OIB:79915673678, na ime troškova postupka iznos od iznos od 123,75 Eura, sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 12. listopada 2026. do isplate uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a gdje referentnu stopu čini kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj 12. svibnja 2015., Andrijana Jajčinović, Sisak, I. G. Kovačića 8, OIB 799156736 (u daljnjem tekstu: tužiteljica) navodi da je 14. svibnja 2012. oko 21:20 sati, u hodniku stambene zgrade smještene u Sisku na adresi Petrinjska 9, bila napadnuta od strane Dubravke Filipović, Desno Trebarjevo 35, OIB 17205578780 (dalje: tuženica). Tuženica ju je uhvatila za prste na rukama te ih savijala, čime joj je nanijela tjelesnu ozljedu u obliku prijeloma četvrtog prsta desne šake. Tužena je za ovaj prekršaj proglašena krivom pravomoćnim prekršajnim nalogom br. Pp J-731/12 od 23. kolovoza 2012. S druge strane, tužiteljica je presudom prekršajnog suda br. Pp J-731/12 od 11. listopada 2013. oslobođena optužbe da je remetila javni red i mir za što se teretila. U nastavku tužbe se ističe kako je između stranaka došlo do sukoba predmetnog dana, ali je za zadobivene ozljede isključivo odgovorna tuženica. Opisujući daljnji tijek liječenja, tužiteljica naglašava da je zbog protupravnog postupanja tuženice pretrpjela imovinsku i neimovinsku štetu. Imovinska šteta obuhvaća troškove liječenja, potrebu za tuđom pomoći i njegom te izgubljenju zaradu, a temeljem tih osnova tužbom se potražuje iznos od 11.496,00 kn (1.525,78 eura) zajedno s pripadajućim kamatama od dana podnošenja tužbe. Troškovi liječenja sastoje se od troškova javnog prijevoza za svaki pojedini pregled, budući da je imala najmanje 21 odlazak liječniku na kontrole i preglede te 60 fizikalnih terapija, što potkrjepljuje medicinska dokumentacija te se po toj osnovi traži 1.296,00 kn (171,98 eura). Na ime izgubljene zarade potražuje se 3.000,00 kn (398,17 eura) s obzirom na to da je tijekom tri mjeseca nakon štetnog događaja (siječanj, veljača i ožujak) bila na bolovanju te primala umanjenu plaću za otprilike 1.000,00 kn mjesečno. Za tuđu pomoć i njegu potražuje se 7.200,00 kn (955,60 eura), što odgovara razdoblju od ukupno 240 sati pomoći (4 mjeseca po 2 sata dnevno). Neimovinska šteta potražuje se u vidu pravične novčane naknade za povredu prava osobnosti koja se odnosi na tjelesno i duševno zdravlje, u ukupnom iznosu od 15.000,00 kn (1.990,85 eura) s pripadajućim kamatama od donošenja presude. Pritom se naglašava da je zbog ponašanja tuženice trpjela fizičke bolove, kao i duševne bolove koji su rezultirali smanjenjem životne aktivnosti, trajnim naruženjem te pretrpljenim strahom. Također se ističe povreda prava osobnosti u smislu ugleda, časti i dobrog glasa, budući da je uslijed postupaka tuženice bila izložena podsmjehu i ismijavanju. Zaključno, tužiteljica putem tužbenog zahtjeva potražuje

jedinstvenu naknadu štete u iznosu od 26.496,00 kn, odnosno 3.516,62 eura, uvećano za zakonske kamate i troškove parničnog postupka.

2. U svom odgovoru na tužbu, koji je dostavljen na pripremnom ročištu 21. siječnja 2016., tuženica u cijelosti osporava navode tužbe. Ističe da je 14. svibnja 2012. oko 21:20 sati tužiteljica uznemiravala s ulaza stambene zgrade putem portafona, upućujući joj prijetnje da će usmrtiti nju i njezino dijete. Kako bi spriječila dolazak tužiteljice pred vrata svog stana, tuženica se spustila u prizemlje, gdje ju je, prema njenim navodima, tužiteljica dvaput ošamarila i pljunula u lice. U nastojanju da zaustavi daljnji fizički nasrtaj, tuženica ju je odgurnula. Tom prilikom intervenirala je policija, nakon čega je pokrenut prekršajni postupak protiv obje stranke te izdan prekršajni nalog kojim su obadvije proglašene krivima. Ipak, tužiteljica je uložila prigovor na nalog te je uslijed manjka dokaza oslobođena optužbe. S druge strane, prekršajni nalog bio je dostavljen na adresu na kojoj tuženica više nije boravila, pa joj ga je svekrva s adrese Desno Trebarjevo 35A prosljedila tek nakon isteka roka za prigovor, čime je on postao pravomoćan. Tuženica ujedno opovrgava da je tužiteljica pretrpjela ozljede na način koji se navodi u tužbi, naglašavajući kako tužiteljica nije spomenula da je prije dolaska u zgradu radi obračuna demolirala stan u kojem je boravio njezin suprug Dražen Cerjak, s kojim se također fizički sukobila, o čemu je policija obaviještena i o čemu je sačinjen zapisnik. Tvrdi se da je tužiteljica sporni prijelom zadobila upravo u tom fizičkom sukobu sa svojim tadašnjim suprugom, a ne u sukobu s tuženom. Zaključno, tuženica u cijelosti osporava i imovinsku i neimovinsku štetu te predlaže sudu da tužbu i cjelokupni tužbeni zahtjev odbije, uz naknadu troškova postupka.
3. Podneskom od 17. rujna 2024. tužiteljica je nakon dostave nalaza i mišljenja specificirala tužbeni zahtjev na način da traži naknadu štete u ukupnom iznosu od 17.793,15 Eura, sa pripadajućom kamatom koja na iznos od 17.000 eura teče od 14. 5. 2015. a na iznos od 793,15 eura od 16. 5. 2014.. Tužiteljica je pri tome pojasnila da temeljem neimovinske štete potražuje iznos od 17.000,00 eura, temeljem tuđe pomoći i njege 222,97 eura, temeljem izgubljene zarade 389,17 eura (kako je i prvotno traženo tj. 3.000,00 kn) a temeljem naknade troškova prijevoza 172,01 eur (kako je i prvotno traženo tj. 1.296,00 kn).
4. Navedeno postupanje u procesnoj osnovi čini preinaku u smislu čl. 191. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje u tekstu; ZPP), te je sud u ranijem tijeku postupka o tome pravomoćno odlučio.
5. U tijeku postupka sud je proveo dokaze uvidom u tužbu sa presudom Prekršajnog suda u Sisku broj Pp J-731/2012 od 11. siječnja 2013., prekršajni nalog broj Pp J-731/2012 od 23. kolovoza 2012., medicinskom dokumentacijom na ime tužiteljice (str. 1 – 37 spisa), dopis tada Prekršajnog suda u Sisku od 15. lipnja 2016., sa dopisom PP Sisak od 19. lipnja 2016. i spisom Ppu J-408/16 (str. 45-46 spisa) izvršen je uvid u priklopljeni prekršajni spis, dopis Konzum d.d. od 27. lipnja 2016. sa rekapitulacijom plaća (str. 47-56 spisa), proveden je dokaz medicinskim vještačenjem po imenovanom vještaku Želimiru Obradoviću koji je dostavio pismeni nalaz i mišljenje (str. 96 – 99 spisa) i koji je potom iznesen i usmeno na ročištu 25. rujna 2024., proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Dražena Cerjaka, Deana Dedića te dokaz saslušanjem tužiteljice i tuženice kao stranaka u postupku.
6. Temeljem dostavljenog prekršajnog naloga Prekršajnog suda u Sisku broj Pp-J-731/12 od 23. 08. 2012. je utvrđeno da su I. okr. Andrijana Cerjak i II okr.

Dubravka Filipović nepravomoćno zajednički oglašene krivima što su 14. 05. 2012. u 21.20. sati u hodniku stambene zgrade u Sisku, Petrinjska 9D, narušavale javni red i mir na način da je I okrivljena verbalno napala II okrivljenu, nakon čega je II. okrivljena verbalno napala I. okrivljenu, nakon čega je I okrivljena i fizički napala II okrivljenu udarivši ju otvorenim dlanom desne ruke u predjelu lijeve strane lica te ju pljusnula, a nakon čega je II okrivljena fizički napala I okrivljenu na način da ju je uhvatila za prste na rukama koje je savijala te ju čupala za kosu, uslijed čega je I okrivljena zadobila laku tjelesnu povredu, čime su počinile prekršaj kažnjiv po čl. 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira.

7. Uvidom u presudu Prekršajnog suda u Sisku broj Pp J-731/2012 od 11. siječnja 2013. je utvrđeno da je okrivljena Andrijana Cerjak oslobođena od optužbe da bi počinila prekršaj kažnjiv po čl. 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira. Prekršajni sud je takvu odluku donio na temelju dokaznog postupka u sklopu kojega je saslušao Deana Dedića, Stjepana Kramarića i Dubravku Filipović Kramarić i u sklopu kojega je utvrdio:

"...Na temelju provedenog postupka sud smatra da nema dokaza da bi okrivljena počinila prekršaj onako kako joj je to stavljeno na teret. Nesporno je da je između Andrijane Cerjak i Dubravke Filipović Kramarić došlo do sukoba, ali okrivljena...osporava da je napala Dubravku...govoreći joj pogrdne riječi kao što junije udarila u predjelu lica niti pljusnula. Saslušani svjedoci...nisu čuli ni pogrdne riječi nisi su vidjeli fizički napad dok jedino Dubravka Filipović Kramarić navodi da ju je Andrijana Cerjak ošamarila i pljusnula u lice, a sud ne može cijeliti njen iskaz zbog toga što s Andrijanom Cerjak nije u dobrim odnosima..."

8. Uvidom u priklopljeni spis Prekršajnog suda u Sisku broj Pp J-408/16 je utvrđeno da je Policijska postaja Sisak 21. 12. 2012. podnijela prekršajnom sudu optužni prijedlog protiv okrivljenika Dražena Cerjaka, radi počinjenja prekršaja iz čl. 4. Zakona o zaštiti nasilja u obitelji, te je presudom broj Pp J-1682/12 od 24. 12. 2012. navedeni oglašen krivim što je 21. prosinca 2012. u vremenu od 19.30 do 19,45 sati u Sisku, I. G. Kovačića 8, počinio nasilje u obitelji na način što je putem mobitela nazvao svoju ženu Andrijanu Cerjak na mobitel te u razgovoru istu vrijeđao pogrdnim riječima i ispred obiteljske kuće, govoreći joj: "Kujo" u prisutnosti policijskih službenika PP Sisak.
9. Saslušan u svojstvu svjedoka Dražen Cerjak je u bitnom iskazao da je 14. svibnja 2012. pozvao tužiteljicu, s kojom u to vrijeme nije živio već par mjeseci, da dođe u stan po svoje stvari. Tužiteljica je došla u kasnijim satima, te je odmah krenula prema zavjesama koje je strgala, namjeravala je laptop baciti u TV što je spriječio. Prisjeća se kako je tužiteljica rekla da ne želi vidjeti susjedu (tuženicu) u njihovu stanu, na šta je svjedok odgovorio da nije njena briga s kim se druži i s kim će živjeti. Tužiteljica mu je u stanu nakon opisanog poderala majicu, udarila ga karnišom. Nije odgovorio na provokacije, napustio je stan i pozvao policiju. Ranije je tužiteljici pripremio njene stvari složene u vrećama na dječjem krevetu, koje nije razgledavala. Vani je uočio kada je tužiteljica razgovarala putem parlafona, vikala je pa su se stanari pojavili, a iz svojeg stana izašla je tuženica. Vidio je da su se svađale te da su se fizički obračunavale, bio je udaljen 50-70 m i ne može detaljno tvrditi tko je kome što rekao niti da li je tko koga udarao. Sve se odigralo dosta brzo, nije posebno obraćao pažnju, došla je i policija, susjedi, ne može detaljnije govoriti o sukobu stranaka, koji se odvijao kod staklenih vrata na ulazu u zgradu. Nije uočio dok je tužiteljica demolirala stvari u stanu da bi se ozlijedila, no postoji takva mogućnost, s

obzirom da je iščupala karniše. Nasilno je otvarala klizna vrata u dječjoj sobi na ormaru, i danas je jedan kotačić potrzan.

10. Iskazu svjedoka Dražena Cerjaka sud je priklonio vjeru u dijelu u kojem tužitelj nedvosmisleno ukazuje na činjenicu da je između tužiteljice i tuženice predmetnog dana 14. svibnja 2012. došlo do verbalnog obračuna kojemu su svjedočili susjedi i veći broj osoba. Također, sud je priklonio vjeru iskazu svjedoka u kojem ukazuje da zbog udaljenosti i položaja na kojem se nalazio, nije osobno nije vidio da li je došlo do fizičkog napada tuženice na tužiteljicu. Dio iskaza u sklopu kojeg svjedok iznosi subjektivne pretpostavke o mogućnosti ozljeđivanja tužiteljice sud je promatrao upravo u takvom smislu (kao spekulaciju i mogućnost) te istima u tom dijelu nije priklonjena vjera.
11. Saslušan u svojstvu svjedoka Dean Dedić je naveo da je štetnog dana, kada je tužiteljica iselila iz stana u kojem je živjela sa bivšim suprugom, čuo galamu iz stana tužiteljice. Njegov stan je preko puta njihovog stana. Kako je dobar sa njima, otišao je tamo, pokušao ih umiriti, a tužiteljici rekao ako ne mogu živjeti zajedno neka odnese svoje stvari. Prethodno je ona već odselila. Na zamolbu tužiteljice joj je pomogao nositi stvari sa 4. kata na način da je ona čekala kod automobila, a on je otišao po zadnjih nekoliko vrećica sa stvarima. Kada se vratio tužiteljice nije bilo uz automobil, tražio ju je te kada ju je našao rekla je da je otišla tuženicu nešto pitati vezano uz vanbračnu vezu tužene sa bivšim suprugom tužiteljice. Ne zna što se između spomenutih događalo, nije ništa čuo, tužiteljicu je našao u stanu susjede Abramović. Tužiteljica mu je tada rekla da je došlo do fizičkog sukoba sa tuženom, te da joj je ozlijeđen prst, plakala je cijelo vrijeme, a kasnije otišla doktoru. Vidio je da se drži za šaku. Kritične zgode nije ulazio u stan, dok su se tužiteljica i njen bivši suprug svađali, odnosno ušao je samo u hodnik stana i uzeo stvari tužiteljice koje su bile spremljene u vrećicama, ne zna da li je u stanu išta bilo oštećeno. Situacija je bila neugodna, radilo se o noćnim satima, kada su manja djeca već odlazila spavati, pa je umirivao spomenute da ne galame i ne uznemiruju susjede. Susjeda Abramović mu je rekla da je tužiteljica kod nje, ništa drugo o događaju.
12. Iskazu svjedoka Dedića sud je priklonio vjeru nalazeći kako isti jasno, razumljivo i nepristrano ukazuje na saznanja vezana uz predmetni štetni događaj. Svjedok nije osobno vidio niti prisustvovao štetnom događaju te nema saznanja o mehanizmu i načinu na koji se isti odvijao, ali ukazuje na okolnosti i radnje koje su prethodile samom događaju kao i onom što je vidio nakon njega. Opisuje kako je bila riječ o iznimno neugodnoj situaciji koju je pokušavao smirivati te je pomagao tužiteljici da odnesene njezine stvari u automobil. Iz iskaza svjedoka proizlazi da je nosio stvari tužiteljice u auto te da u tom trenutku još nije bila ozlijeđena, a nakon toga ona dolazi, govori mu da je otišla pitati tuženicu vezano za vanbračnu vezu tužene i njezina bivšeg supruga. Nakon toga svjedok dolazi do saznanja da je došlo do fizičkog sukoba u kojem ju je tuženica ozlijedila. Stoga iz iskaza navedenog svjedoka proizlazi da je tužiteljica jasno ukazala svjedoku na to da je otišla do tuženice nakon čega je došlo do fizičkog sukoba u kojem je ozlijedila prst.
13. Osim iskaza svjedoka u postupku su provedeni i dokazi saslušanjem stranaka. Tužiteljica je u bitnom navela kako je među posljednjim od djece saznala za avanturu tuženice i njenog supruga koja je trajala 5 godina. Suprugu je oprostila nakon prve avanture očekujući da se neće ponoviti. Zajedno su živjeli 19 godina. Tuženica ju je duže vrijeme maltretirala porukama, dolazila na vrata njihovog stana, da bi ju suprug istjerao iz stana skupa sa djecom prije Uskrsa 2012.. Djeca su bila traumatizirana, ona je sa djecom živjela u neljudskim

uvjetima u kući svoje tete. Jednog dana joj je suprug došao na radno mjesto te inzistirao da uzme svoje stvari iz stana ili će ih on baciti. Otišla je u stan koji je na trećem katu i svoje stvari pronašla natrpane u crnim vrećama i uništene nožem ili škarama. Ima saznanja da je tužena bila u njihovom stanu sa svojim djetetom, što njen muž nije znao, faktično je živjela u tom stanu. Uznemirena cijelim događajem sukobila se verbalno sa suprugom, inzistirala da tuženoj zabrani dolaziti u njihov stan, da bi ju on provocirao i govorio kako će tužena dolaziti kada hoće. Tražila je da suprug skine zavjese koje je kupila njena majka, tada mu je opsovala mater, on je odbio i rekao da ih neće skinuti te ga je u ljutnji povukla za majicu s leđa koja se poderala, nije udarala supruga. Osobno se popela i skinula zavjese te ih potrpala u vreće te iznesla iz stana. Imala je namjeru pitati supruga tužene da li zna da njegovo dijete dolazi u njihov stan, pozvala je tuženu parafonom i rekla kako neće da ju vidi u svom stanu, tužena se doslovno strčala s drugog kata, bila je bosa, srele su se u drugom holu te je došlo do verbalnog okršaja. Tada se doista pogrдно izrazila, nije ju ošamarila niti dotakla, već joj rekla da je ružna i da je preko nje prošlo niz vagona. Tužena je reagirala histerično, podigla je obje ruke ispred sebe a ona ju je svojim rukama primila za šake i počela zavrtati. Inače ima ozlijeđenu desnu ruku, posljedicu bolesti. Nije se branila već tražila tuženu da ju pusti. Ona nije popuštala, zavrtala joj je ruke. Tužiteljica je vrisnula, od bola pala na tlo. Desnu šaku štedi koliko god može, faktično je lijevak, od rođenja, pa negira da bi ošamarila tuženu desnom rukom. Došao je i suprug tužene. Vikala je što su joj napravili od života. Suprug tužene ju je držao rukama, ona ju je tukla nogama, suprug je tuženu nazvao droljom. Posljedica fizičkog napada je ozljeda desne šake, drugog prsta. Odmah je pregledana po liječniku, izvršeno je snimanje, određene terapije, stavljena longeta, naknadno je imala dvije operacije a predstoji joj i treća. Možda dođe i do amputacije prsta, što joj je predloženo. Zbog posljedica ozljeđivanja je dala otkaz na radnom mjestu jer zbog ozljede nije mogla obavljati svakodnevne poslove. Na bolovanju je provela prve godine po ozljeđivanju tri mjeseca, pokušavala je raditi, stavili su je i na lakše radno mjesto, no nije mogla izdržati pa je ponovno bila na bolovanju 3 mjeseca. Dala je otkaz u travnju 2015.. Između događaja u stanu Cerjak do spuštanja do stana gdje živi tužena sa suprugom je prošlo 10-tak minuta, možda i više jer je nosila vreće sa odjećom. U stanu Cerjak nije ništa demolirala već je u ljutnji povukla zavjese, pri čemu su pale karniše koje su od plastike, a u spavaćoj sobi je nakrenula madrac iz kreveta. Laptop je odnijela već u prvoj turi odnošenja robe.

14. Tužiteljica je dopunski saslušana na ročištu 10. rujna 2026., kojom prigodom je izjavila da ostaje kod iskaza kojeg je dala 14. veljače 2017., te dodala da je pala radi sukoba sa tuženom koja je stavila svoje ruke između njenih prstiju i počela joj zavrtati ruke pa je sjela na pod. Nije se nigdje udarila kod tog sjedenja već ju je zapeklo prije uslijed "frkanja" ruku od strane tužene.
15. Iskazu tužiteljice sud je priklonio vjeru, iz njezina iskaza proizlazi kako nije sporno da je tog dana do konflikta prvo između tužiteljice i njenog supruga, vezano za izvanbračnu aferu koju je isti imao sa tuženicom, to potom između tužiteljice i tuženice. Sama tužiteljica pri tome potvrđuje da je ona pozvala tuženicu parafonom, da ju je verbalno vrijeđala.
16. Saslušana u svojstvu stranke u postupku tuženica je u bitnom iskazala kako nema osobnih saznanja o tome što se dogodilo u stanu obitelji Cerjak jer tamo nije bila prisutna, no suprug tužiteljice joj je rekao kako je tužiteljica bila agresivna, demolirala stvari po stanu, namjeravala je baciti laptop u televizor. Tuženica navodi da je reagirala tek kada je tužiteljica vikom u prizemlju na

- parlafonu podigla sve stanare, govorila je ružne stvari o tuženici, rekla da će ubiti nju i njeno dijete, na što je reagirala i iz svojeg stana dotrčala u prizemlje, jer joj je dijete spavalo. Prethodno je svom suprugu rekla da tužiteljica urla na parlafon i optužuje da je u vezi sa njenim suprugom. Iste riječi čuo je tadašnji suprug tuženice s kojim je sada u razvodu, no ne zbog izvanbračnih avantura već njegovog alkoholizma. Kada se spustila tužiteljica ju je ošamarila desnom rukom, a zatim i lijevom i pljunula te krenula prema njoj. Tuženica se tada stala braniti. Navodi kako je tužiteljica znatno korpulentnija od nje, gurnula ju je na staklena vrata, ona ju je odgurnula da ne padne na staklo. Tužiteljica je pala na tlo. Tada je došao i suprug tuženice, a tužiteljicu je susjeda Abramović odvela u svoj stan, uplakanu. Decidirano tvrdi da tužiteljici nije zavrtala ruke, niti je bacila na tlo. Nije u vezi sa Draženom Cerjak, niti je to bila u vrijeme događaja.
17. Tužena je dopunski saslušana na raspravi 11. lipnja 2026., te je ostala kod svog iskaza i dodala kako ne zna na koji način je točno tužiteljica pala kad je pala odnosno da li je pala na ruku.
18. Iskazu tuženice sud je priklonio vjeru u dijelu u kojem ista nedvosmisleno ukazuje na činjenicu da je osim verbalnog sukoba između stranaka došlo i do fizičkog sukoba. Iskazu tuženice nije priklonjena vjera jedino u dijelu u kojem ista navodi kako tužiteljicu nije ozlijedila, obzirom da priroda odnosa i sukoba između stranaka, način na koji je prezentiran od strane obje stranke, te činjenica da Dean Dedić kako nepristrani svjedok potvrđuje da je utvrdio kako je tužiteljica ozlijeđena u stanu susjede Abramović, a koji slijed događaja potvrđuje i sama tuženica navodeći da je ta susjeda odvela tužiteljicu u svoj stan, govori u prilog utvrđenju da je tužiteljica ozlijeđena upravo u fizičkom obračunu sa tuženicom, a ne prije toga.
19. Osim navedenim dokaza saslušanjem svjedoka i stranaka, u postupku je proveden dokaz po stalnom sudskom vještaku dr. med. Želimiru Obradoviću koji je prvo dostavio pismeni nalaz i mišljenje (str. 96-99 spisa), u kojem je naveo da je tužiteljica stradala kada je napadnuta od strane tuženice i kojom prigodom su joj dokumentirane ozljede – rubni lamelarni prijelom baze srednjeg članka IV prsta desne šake. Vještak je razumljivo i detaljno analizirao dostavljenu medicinsku dokumentaciju, dugotrajni tijek liječenja koji je uključivao više operativnih zahvata (artrolize volarne ploče, oslobađanja priraslica) te provođenje terapija.
20. Osim dokumentacije, vještak je pregledao tužiteljicu osobno, i utvrdio skoro potpuno ukočenu kretnju u zglobovima između gornjeg i srednjeg članka u savinutom položaju oko 45 stupnjeva, i značajno ukočenu kretnju između članaka prsta, pri čemu su kretnje u zglobovima minimalne te tužiteljica šaku ne formira u cijelosti jer IV prst ostoji od šake za oko 7 cm. Ukupno bolovanje je trajalo 3 mjeseca, a vještak utvrđuje da je ozljeda u direktnoj vezi sa štetnim događajem te odgovara mehanizmu traume. Tužiteljica se pri tome u cijelosti pridržavala protokola liječenja. Iako se radi o bezazlenoj ozljedi, rubnog lamelnog otkinuća kosti baze srednjeg članka IV prsta desne šake, s teškim oštećenjem funkcije oba zglobova IV prsta nastalim u fazi liječenja, riječ je o komplikacijama koje su potpuno uništile funkciju IV prsta, pa se sudskomedicinski radi o teškoj tjelesnoj ozljedi.
21. U odnosu na same kriterije povrede prava osobnosti, vještak je pojasnio kako je tužiteljica pretrpila primarni strah lakog do srednjeg intenziteta za vrijeme trajanja štetnog događaja, sekundarni strah vezan za ishod liječenja srednjeg intenziteta u trajanju od 4 tjedna, lakog intenziteta u trajanju od 5 tjedana pri čemu zabrinutost postoji i danas zbog povremenih tegoba. Tužiteljica je

pretrpjela i bolove jakog intenziteta u trajanju od 3 dana, srednjeg intenziteta u trajanju od tri tjedna te bolove lakog intenziteta u trajanju od pet tjedana, pri čemu bolovi uključuju dva operativna zahvata i fizikalnu terapiju, a povremeni bolovi ulaze u trajne posljedice. Tužiteljici je zaostalo naruženje srednjeg stupnja vezano za zaostali ukočeni položaj IV prsta desne ruke vidljiv trećim osobama na prvi pogled, kao i nemogućnosti skrivanja u slučaju formiranja šake. Tuđa pomoć joj je bila potrebna 8 tjedana po jedan sat dnevno za svakodnevne aktivnosti kod upotreba rada desnom rukom, kod pripreme hrane i oblačenja. Zaostale su trajne posljedice od 5% koje se odnose na ukočenje cijelog desnog IV prsta do faze potpune neupotrebljivosti, koji zapravo smeta i blokira normalnu funkciju desne šake. Tužiteljica je inače lijevak, a zbog navedenog će ulagati pojačane napore kod svih zahtjevnijih radnji desne šake u svakodnevnom i profesionalnom životu.

22. Imenovani vještak je nalaz i mišljenje iznio i usmeno na ročištu 21. listopada 2024., kojom prigodom je ostao u cijelosti kod pismenog nalaza i mišljenja. Osim toga je pojasnio da se u konkretnom slučaju radi o ozljedi gdje je zbog presavijanja prsta došlo do puknuća kosti na koje se veže ligament između srednjeg i gornjeg članka IV prsta. Pravilno je ordinirana imobilizacija i čekala se sanacija gdje dolazi do sraštavanja otkinutog dijela kosti sa bazom članka, međutim došlo je do komplikacije u vidu zaraštavanja u zglobu pojave priraslica između tzv. volarne ploče i zglobne kapsule što je dovelo do ukočenja prsta. Plastičar je četiri i pol mjeseca nakon ozljede preporučio operativni zahvat. Naime, došlo je do potpunog ukočenja zgloba jer je kao komplikacija došlo do sraštavanja u zglobu što je plastičar operativnim zahvatom otklanjanja tih priraslica pokušao riješiti. Vještak pojašnjava da, operativni zahvati tipa oslobađanja priraslica ozlijeđenih tetiva u šakama bilo koje vrste, uglavnom ne daju dobre rezultate, tako da je u ovom slučaju nakon operativnog zahvata zaostalo zapravo isto stanje. Plastični kirurg je pregledom od 2. srpnja 2013. dokumentirao definitivno stanje da bi 22. listopada 2013. ponovno predložio operativni zahvat od oslobađanja priraslica koji je učinjen 30. siječnja 2014. i koji opet nije polučio rezultate. Fizikalne terapije koje su provedene u dva navrata po 30 fizikalnih terapija iza svakog operativnog zahvata nisu poboljšale funkciju ozlijeđenog zgloba. Pregledom od 11. ožujka 2024. vještak je ustanovio da kod formiranja šake prst odstoji do potpunog formiranja šake oko 7cm, pri čemu ne postoji nikakva mogućnost poboljšanja, tako da zapravo smeta kod svakodnevnih radnji sa navedenom šakom i gdje bi preporuka bila amputirati navedeni prst posebnom tehnikom obzirom jer se radi o ženskoj šaci. Sumarno zaključuje da se u konkretnom slučaju kod tužiteljice ne radi o liječničkoj pogrešci već o stanju komplikacije koje se događa vrlo rijetko, ali je kao takvog ozljeđivanja nažalost moguća. Stoga su sve posljedice u konkretnom slučaju uzročno posljedično vezane sa štetnim događajem, tužiteljica se pridržavala svih uputa i preporuka liječenja.
23. Vještak Želimir Obradović ponovno je saslušan na raspravi 11. lipnja 2026., te je u svom iskazu u cijelosti ostao kod nalaza i mišljenja te je pojasnio da je navedena ozljeda izvjesno nastala izvrtanjem prsta, a ne padom, jer kada se pada na ruku, pada se na ispružene ruke i otvorene dlanove, što predstavlja obrambeni mehanizam kod pada. U navedenom slučaju bio je sukob između dvije osobe pod uvjetom da je tužiteljica pala na ruku, teoretski je mogla udariti ispruženom rukom iza sebe u stepenicu ili ogradu. Mala je vjerojatnost, ali ipak postoji, da je udarila četvrtim prstom koji je kraći od trećeg prsta koji je eksponiraniji kod ispruženih prstiju od četvrtog prsta. Vjerojatnije je udar trećeg

prsta u neku prepreku nego što je u ovom slučaju kada je ozlijeđen četvrti prst. Navedena ozljeda se uglavnom događa kod udara ispruženih prstiju kao što je slučaj u kolektivnim sportovima, košarka, rukomet, gdje hvatate loptu koja udara u ispružene prste ili kod udara prstiju u tijelo igrača. Kod pada prema naprijed manje je vjerojatna ozljeda četvrtog prsta ali ipak u vrlo malom postotku moguća. Vještak navodi da sa 30 godina staža može istaknuti da obzirom na vrstu prijeloma može sa velikom vjerojatnošću reći koji je mehanizam nastanka ozljede. Unutar svoje domene kao doktor medicine – specijalist opće kirurgije mora biti upoznat i sa sudskom medicinom ali to mu nije specijalnost, no s obzirom da dužinu i trajanje staža kao kirurga, a u to vrijeme je i u vrijeme Domovinskog rata bio traumatolog gdje im je mehanizam prijeloma kostiju bio od važnosti zbog samog liječenja, smatra da mogu donijeti pravilan zaključak o uzročno posljedičnoj vezi u ovom predmetu i mehanizmu ozljede.

24. Nalazu i mišljenju vještaka sud je priklonio vjeru u cijelosti budući da isti na jasan, logičan, nedvosmislen i stručan način ukazuje na povredu koja je konkretno nastala te posljedica koje su kao takve proizašle iz iste. U tom smislu je vještak jasno pojasnio da je zaključno stanje tužiteljice u pogledu ozljeđivanja posljedica same ozljede i komplikacija koje se kao takve mogu pojaviti, a ne liječničke pogreške, a osim toga je ukazao na sve kriterije koje sudu služe kao stručna pomoć pri ocjeni i dosuđivanju pravične novčane naknade.
25. Odredbom čl. 19. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022. i 156/2022., 145/2023. i 155/2023; u nastavku: ZOO) je propisano da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom. Pod pravima osobnosti u smislu ovoga Zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.
26. Odredba čl. 1046. ZOO-a propisuje da je šteta umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).
27. Odredbom čl. 1092. ZOO-a u vezi čl. 1106. je propisano da oštećenik koji je pridonio da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila ima pravo samo na razmjerno sniženu naknadu, a kada je nemoguće utvrditi koji dio štete potječe od oštećenikove radnje ili propusta, sud će dosuditi naknadu vodeći računa o okolnostima slučaja.
28. Odredbom čl. 1095. ZOO-a je propisano (1) Tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, a i zaradu izgublenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja.
29. Odredbom čl. 1100. ZOO-a je propisano da u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Za povredu ugleda i drugih prava osobnosti pravne osobe sud će, ako procijeni da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi joj pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.
30. Predmet postupka u konkretnom slučaju predstavlja tužbeni zahtjev tužiteljice kojim potražuje naknadu štete. Takav zahtjev tužiteljica temelji činjenično na

štetnom događaju od 14. svibnja 2012. za koji navodi da je fizički napadnuta od strane tuženice.

31. U sklopu tužbe tužiteljica opisuje štetni događaj ističući da je verbalno i fizički napadnuta od strane tuženice na hodniku stambene zgrade u Sisku, pri čemu ne spori da je kritične zgode prije ozljeđivanja došlo do međusobnog sukoba između stranka. Usprkos nespornom sukobu, tužiteljica smatra da je tuženica isključivo odgovorna za štetu koju zaključno potražuje u ukupnom iznosu od 17.793,15 Eura od čega 17.000,00 Eura po osnovi neimovinske štete te 793,15 eura po osnovi imovinske štete (troškova liječenja, tuđe pomoći i njege i izgubljene zarade).
32. Tuženica s druge strane osporava tvrdnje tužiteljice te posljedično tužbu i tuženi zahtjev u cijelosti. Navodi da je u konkretnom slučaju prvo došlo do napada tužiteljice na tuženicu, pa je u namjeri da spriječi daljnji fizički napad na sebe, tuženica odgurnula tužiteljicu. Ukazuje da je i prije tog događaja došlo do sukoba između tužiteljice i supruga Dražena Cerjaka, pa smatra da nije odgovorna za štetu.
33. U odnosu na gore navedeno valja ukazati da je u ovom postupku utvrđeno, a između stranaka nije sporno, kako su tužiteljica i tuženica bile u lošim odnosima obilježenim sukobom i pomanjkanjem uobičajenog prihvatljivog oblika komunikacije.
34. U tom smislu je za odluku o tužbenom zahtjevu relevantno utvrđenje da li je tuženica u konkretnom slučaju nanijela tužiteljici ozljedu koja je verificirana i objektivno utvrđena, a u slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje, da li je riječ o isključivoj odgovornosti tuženice ili postojanju doprinosa tužiteljice nastanku štete.
35. Takva pitanja se tiču same odgovornosti za štetu i zakonskih pretpostavki koje se očituju u a) postojanju osoba štetnika i oštećenika, b) postojanju štetne radnje c) samoj šteti d) postojanju uzročno posljedične veze između štete i štetne radnje te e) protupravnosti. Nakon i u slučaju pozitivnog odgovora na pitanje odgovornosti tuženice za nastankom štete te postojanja doprinosa šteti, valja odgovoriti na pitanje da li je tužiteljica zadobila povrede koje su takve naravi da opravdavaju dosuđivanje pravične novčane naknade u zatraženom iznosu, kao i da li je tuženica odgovorna za imovinsku štetu po utuženim osnovana. Radi boljeg razumijevanja navedena pitanja će se pojasniti odvojeno.
36. U odnosu na takva sporna pitanja valja ukazati da je iz dostavljenih odluka Prekršajnog suda u Sisku broj Pp-J731/12 utvrđeno da su prvotno obje stranke (i tužiteljica i tuženica) prekršajnim nalogom oglašene krivim jer su 14. 05. 2012. u 21.20. sati u hodniku stambene zgrade narušavale javni red i mir pri čemu je i tužiteljici i tuženici stavljeno na teret kako verbalno tako i fizičko vrijeđanje jedne prema drugoj.
37. Nakon što je tužiteljica osporila prekršajni nalog, prekršajni sud je pravomoćno istu oslobodio krivnje, pri čemu je obrazloženjem presude ukazano na nespornu činjenicu da je između tužiteljice i tuženice došlo do sukoba, ali je sud tužiteljicu oslobodio krivnje jer nije dokazano da bi počinila prekršaj na način na koji joj se to stavlja na teret (jer je tužiteljicu teretio jedino iskaz tuženice koji sud zbog loših odnosa između stranaka nije uzeo u obzir).
38. Iako je tužiteljica u sklopu prekršajnog postupka oslobođena krivnje, ovaj prvostupanjski sud primjećuje da iz tog postupka nesporno proizlazi kako je predmetnog dana između stranaka došlo do obostranog sukoba.

39. U sklopu dokaznog postupka je razjašnjeno pod kakvim okolnostima se takav sukob dogodio, pa je u tom smislu utvrđeno da je tužiteljica prije sukoba sa tuženicom na poziv bivšeg supruga Dražena Cerjaka, došla u stan u kojem je sa njim živjela, gdje je zatekla svoje stvari spremljene u vrećama. Iz iskaza tužiteljice i Dražena Cerjaka je utvrđeno da je potom došlo do sukoba između njih dvoje. Tužiteljica pri tome ne spori da se uznemirena događajem sukobila verbalno sa suprugom, inzistirala da tuženoj zabrani dolaziti u njihov stan, da je supругu opsovala mater, da ga je u ljutnji povukla za majicu s leđa, da se osobno popela i skinula zavjese te ih potrpala u vreće koje je potom iznosila iz stana.
40. Takav razvoj događaja potvrđuje i svjedok Dean Dedić koji je čuo galamu iz stana u kojem je tužiteljica živjela sa bivšim suprugom, a kako je dobar sa njima, otišao je tamo te ih pokušao umiriti, a potom je pomogao tužiteljici da odnese svoje stvari do auta koji je bio parkiran ispred zgrade.
41. Nadalje, u takvom za tužiteljicu nedvojbeno stresnom trenutku u kojem se verbalno sukobljava sa suprugom i odnosi svoje stvari iz stana, tužiteljica u međuvremenu (za vrijeme dok nosi stvari u čemu joj pomaže svjedok Dedić), zvoniti na parafon tuženici (koja očigledno živi u istoj zgradi) te joj se obraća i zove ju, nakon čega dolazi do situacije u kojoj se njih dvije sukobljavaju, pri čemu i sama tužiteljica ne spori da je verbalno vrijeđala tuženicu.
42. Nakon takvog sukoba, tužiteljica biva ozlijeđenom i to upravo u pogledu ozljede prsta ruke koja je objektivizirana i utvrđena u ovom postupku, nakon čega odlazi u stan susjede Abramović (što također potvrđuje iskaz svjedoka Deana Dedića).
43. Stoga iz tako provedenog dokaznog postupka ovaj sud pronalazi nedvosmislenim utvrđenje da je tužiteljica ozlijeđena u sukobu sa tuženicom, a koju činjenicu potvrđuje i provedeno vještačenje u sklopu kojeg je utvrđeno da je ozljeda u direktnoj vezi sa štetnim događajem te odgovora mehanizmu traume.
44. Navodi tuženice u smislu da je tužiteljica ozlijeđena u ranijem sukobu sa Draženom Cerjakom nisu dokazani osnovanim, a obzirom da je tužiteljica zadobila specifičnu ozljedu otkinuća kosti prsta desne šake, koja je kao takva bolna i zamijećena odmah nakon konflikta sa tuženicom, a koja nije postojala nakon sukoba sa bivšim suprugom Draženom Cerjakom jer je nakon toga nosila vreće sa svojim stvarima do auta.
45. Pri tome ovaj sud ukazuje da iako tužiteljica u ovom postupku sumnjiči tuženicu za postojanje izvanbračne afere sa njezinim bivšim suprugom, a koju tuženica s druge strane opovrgava, pitanje prirode i postojanja odnosa između tuženice i bivšeg supruga tužiteljice Dražena Cerjaka za ovaj postupak nije odlučna niti relevantna.
46. Stoga se u tako opisanom i utvrđenom činjeničnom stanju očituju zakonske pretpostavke glede nastanka štete na strani tužiteljice, obzirom da je utvrđeno kako je tuženica kao štetnik poduzela radnju kojom je dovela do ozljeđivanja tužiteljice, te su takvi postupci u izravnoj uzročno posljedičnoj vezi sa nastalom štetom.
47. Nadalje, na sudu je (s obzirom na iznesene prigovore tuženika) bilo utvrditi da li postoje okolnosti koje ukazuju na doprinos tužiteljice vlastitoj šteti (čl. 1106. ZOO-a u vezi čl. 1092. ZOO-a) i prema kojoj oštećenik koji je doprinio da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila ima pravo samo na razmjerno sniženu naknadu.

48. U tom smislu valja naglasiti slijedeće: prema iskazu tužene tužiteljica ju je pljunula i dva puta ošamarila, krenula je prema njoj kao osoba koja je mnogo snažnija od nje a što potvrđuje i saslušana tužiteljica, te je došlo do međusobnog naguravanja pri čemu je tužiteljica pala na tlo, dok je saslušana tužiteljica navela da je ona podigla obje ruke ispred sebe te da ju je tužena svojim rukama primila za šake i počela zavrtati, te da je od bola pala, dakle, različito interpretira štetni događaj u kojem je ozlijeđena tužiteljica. Obje ustvari tvrde da je tužiteljica pala, međutim isto treba razmatrati u vezi nalaza i mišljenja vještaka koji je usmeno saslušan na ročištu naveo glede mehanizma nastanka ozljede da se radi o ozljedi gdje je zbog presavijanja prsta došlo do puknuća kosti na koje se veže ligament između srednjeg i gornjeg članka IV prsta, vještak je izričito naveo i da je ozljeda nastala padom postoji vrlo mala vjerojatnost. Iz nalaza i mišljenja vještaka, a što potvrđuju i ostali dokazi sud nalazi utvrđenim da je do ozljede tužiteljice došlo na način kako je to opisala tužiteljica. Kod utvrđivanja odgovornosti tužene potrebno je, uz činjenicu da je tužiteljica verbalno vrijeđala tuženu preko portafona, a nakon čega je ona u visokokonfliktnoj situaciji sišla u prizemlje gdje se nalazila tužiteljica i nakon čega je došlo do nastanka verbalnog sukoba, potrebno je ocijeniti i dinamiku fizičkog sukoba do kojeg je došlo između stranaka i odgovornost tužene pa i sa stajališta primjene odredbe čl. 1052. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21.- dalje ZOO) odnosno sukladno čl. 1092. ZOO doprinos tužiteljice nastanku vlastite štete.
49. Takvi dokazi ukazuju na činjenicu da do sukoba u kojem je tužiteljica ozlijeđena dolazi nakon što sama tužiteljica u vidno uznemirenom stanju, zove tuženicu putem parafona za vrijeme dok se ova nalazi u svom stanu, te joj se obraća sa optužbama vezanim za nevjeru i odnos sa bivšim suprugom tužiteljice. No tužena umjesto da ostane u stanu, izlazi van i sukobljava se sa očito vidno uznemirenom tužiteljicom.
50. U takvim okolnostima je očigledan doprinos tužiteljice nastanku štete, sve iz razloga jer je ista svojim postupkom te pozivanjem i optuživanjem tuženice, utjecala na tijek događaja u sklopu kojega dolazi do daljnjeg konflikta i posljedičnog ozljeđivanja. Drugim riječima, da tužiteljica nije zvala i verbalno vrijeđala tuženicu (što uostalom niti ne spori) ne bi došlo do situacije u kojoj su se njih dvije sukobile i u sklopu koje ju je tuženica tjelesno ozlijedila.
51. Ovaj sud pri tome ukazuje da ozljede koje je tužiteljica zadobila u konkretnom slučaju ne mogu biti opravdane niti ocijenjene ekvivalentnima u odnosu na verbalni delikt.
52. Dakle, utvrđeno postupanje tužiteljice u tom smislu ne može isključiti odgovornost tuženice, ali njeno djelovanje u sklopu kojega je u očigledno uznemirenom stanju zvala tuženicu sa ciljem da se s njom obračuna i dođe u verbalni sukob, predstavlja doprinos nastanku štete (isključivo u smislu građansko pravne odgovornosti), pri čemu je taj doprinos u smislu odredbe čl. 1092. st. 2. ZOO-a koja omogućava sudu određivanje doprinosa onda kada je nemoguće utvrditi koji dio štete potječe od oštećenikove radnje ili propusta, vodeći računa o okolnostima slučaja, ocijenjen u visini od 20%.
53. Stoga je u odnosu na prva dva sporna pitanja u sklopu dokaznog postupka utvrđeno da je tuženica odgovorna za ozljedu koju tužiteljica zadobiva 14. svibnja 2012., pri čemu je utvrđeno i postojanje doprinosa tužiteljice nastanku takvog štetnog događaja i posljedično štete u visini od 20%.
54. Po toj osnovi tužiteljica je prvotno tužbom potraživala naknadu štete u iznosu od 15.000,00 kn (koji iznos prema službenom tečaju konverzije iznosi 1990,84

- aura). Nakon toga, tužiteljica podneskom od 17. rujna 2024. potražuje 17.000,00 eura sa pripadajućom kamatom od 14. svibnja 2015..
55. Takvo postupanje predstavlja preinaku koju je ovaj sud dopustio.
56. U odnosu na naknadu neimovinske štete je valjalo utvrditi da li je zadobivena povreda takvog intenziteta da opravdava dosuđivanje pravične novčane naknade u utuženoj visini.
57. U odnosu na visinu potraživanja, sud je uzeo u obzir prvenstveno nalaz i mišljenje sudskog vještaka koji je na stručan i nepristran način obrazložio i pojasnio sve kriterije potrebne za ocjenu visine nastale štete, ali i ostale činjenice koje su od utjecaja na visinu štete odnosno pravičnu novčanu naknadu (čl. 1100. ZOO-a) a koje je utvrdio u sklopu provedenih dokaza saslušanjem svjedoka i stranaka.
58. Vještak se pri tome jasno očitovao na prirodu svih ozljeda, analizirao je zdravstveno stanje prije štetnog događaja, da bi potom jasno i razumljivo ukazao na povrede koje su u izravnoj vezi sa štetnim događajem te posljedice istih .
59. Ovaj prvostupanjski sud je potom prihvatio takva utvrđenja u odnosu na intenzitet i trajanje fizičke boli, straha, trajnih posljedica, naruženja te potrebe za tuđom pomoći, pri čemu su isti glede visine razmotreni uz primjenu pravnog stajališta iznesenog na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda RH (2/20) održanoj 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. broj: Su-IV-47/2020-5 kojim su promijenjeni Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete VSRH od 29. studenog 2002., br. Su-1331-VI/02 i 1372-11/02, u primjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 88/01.), na način da se tada prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) povećavaju za 50% te se kao takvi primjenjuju i na obvezne odnose nastale nakon 1. siječnja 2006. i stupanja na snagu ZOO/05.
60. Pri tome valja ukazati da navedeni kriteriji predstavljaju samo orijentacijske okvire te dosuđivanje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu ne smije predstavljati strogi matematički izračun, već je sud prilikom ocjene dužan uzeti u obzir sve konkretne okolnosti slučaja, a koje se osim medicinski dokumentiranih ozljeda moraju sagledati i kroz prizmu nelagodnosti i cjelokupnih okolnosti koje su tužiteljicu ograničavali u svakodnevnom životu u odnosu na njezin život prije te nakon ozljeđivanja.
61. Tužiteljici bi tako uzimajući u obzir jačinu i trajanje fizičkih bolova po sadašnjim kriterijima pripadalo pravo na iznos od 2.000,00 EUR (bolovi jakog intenziteta u trajanju od 3 dana, srednjeg intenziteta u trajanju od tri tjedna te lakog intenziteta u trajanju od pet tjedana, pri čemu bolovi uključuju dva operativna zahvata i fizikalnu terapiju, dok povremeni bolovi ulaze u trajne posljedice).
62. U odnosu na strah tužiteljici bi uzimajući u obzir intenzitet i važeće kriterije pripadalo također pravo na novčani iznos od 2.000,00 EUR (primarni strah lakog do srednjeg intenziteta za vrijeme trajanja štetnog događaja, sekundarni strah vezan za ishod liječenja srednjeg intenziteta u trajanju od 4 tjedna, lakog intenziteta u trajanju od 5 tjedana pri čemu zabrinutost postoji i danas zbog povremenih tegoba).
63. U odnosu na stupanj naruženosti je utvrđeno da je kod tužiteljice zaostalo naruženje srednjeg stupnja vezano za zaostali ukočeni položaj IV prsta desne ruke vidljiv trećim osobama na prvi pogled kod pogleda na desnu šaku (zbog izgleda IV prsta i kod ispruženih ruku), kao i nemogućnosti skrivanja u slučaju

- formiranja šake, u odnosu na koji tužiteljici prema važećim kriterijima i ostalim okolnostima pripada pravo na naknadu u iznosu od 4.000,00 eura.
64. U odnosu na trajne posljedice je utvrđeno da su zaostale trajne posljedice od 5% koje se odnose na ukočenje cijelog desnog IV prsta do faze potpune neupotrebljivosti, koji zapravo smeta i blokira normalnu funkciju desne šake. Tužiteljica je inače lijevak, a zbog navedenog će ulagati pojačane napore kod svih zahtjevnijih radnji desne šake u svakodnevnom i profesionalnom životu.
65. Takve trajne posljedice po stajalištu ovog suda ozbiljno utječu na kvalitetu tužiteljčina života, obzirom da predstavlja osobu srednje životne dobi rođenu 1973. godine koja će se sa trajnim posljedicama morati suočavati čitav vremenski period u sklopu ostatka životnog vijeka, radi čega takve okolnosti opravdavaju dosuđivanje pravične novčane naknade po tom kriteriju u visini od 1.000,00 EUR-a.
66. Prilikom odluke o visini pravične novčane naknade sud je uzeo u obzir i sve ostale okolnosti za koje smatra da su od utjecaja na dosuđivanje pravične novčane naknade, a koje su djelomično ranije ukazane. Osim toga, tužiteljica je zbog nastale povrede morala provoditi čitav niz liječenja, kontrola, pregleda, izvedeno je više operativnih zahvata, bila je na bolovanju, morala je koristiti lijekove protiv bolova, nije mogla raditi i obavljati poslove i radnje koje je prije ozljeđivanja svakodnevno radila, a koje sve okolnosti osim kriterija u smislu povreda prava osobnosti, predstavljaju i okolnosti koje su bile od utjecaja na kvalitetu života i svakodnevne nakon štetnog događaja, te nedvojbeno ukazuju kako je ista zbog nesreće morala promijeniti ranije usvojene životne navike odnosno iste u određenoj mjeri prilagoditi novo nastalom stanju koje je uzročno posljedično vezano sa štetnim događajem.
67. Stoga bi tužiteljici po osnovi pravične novčane naknade na ime neimovinske štete pripadalo pravo na naknadu u visini od 9.000 EUR-a (2.000 temeljem kriterija straha, 2.000 temeljem pretrpljenih bolova, 4.000 za naruženost te 1.000 temeljem trajnih posljedica).
68. Međutim, kako je osim odgovornosti tuženice za štetu u ovom postupku utvrđen i doprinos tužiteljice nastanku šteti u visini od 20%, to istoj pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 7.200,00 Eura (točka I/ izreke), dok je u preostalom dijelu tužbeni zahtjev po toj osnovi valjalo odbiti (točka II/ izreke).
69. Na iznos neimovinske štete tužiteljica ostvaruje pravo na pripadajuću kamatu temeljem čl. 1103. i 29. ZOO-a, pri čemu obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pismenog zahtjeva ili tužbe.
70. Tužiteljica je tužbu podnijela preporučeno 12. svibnja 2012. (i koji datum se smatra danom predaje tužbe sudu) dok kamatu potražuje od 14. svibnja 2012.
71. U odnosu na tijek kamata na iznos neimovinske štete, valja ponoviti da je tužiteljica tek 2024. postavila tužbeni zahtjev po toj osnovi u visini od 17.000 eura (prvotnom tužbom je utužila 15.000,00 kn/ 1990,84 eura), nakon čega je tuženica istaknula prigovor zastare povišenog dijela tužbenog zahtjeva.
72. Glede takvog prigovora tuženice valja ukazati da je na drugoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (2/24) održanoj 27. svibnja 2024. doneseno je sljedeće pravno shvaćanje:
- „U slučaju kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva.“*

73. Stoga prigovor zastare tuženice na preinačeni dio zahtjeva nije osnovan, a obzirom da se taj povećani zahtjev temelji na istoj, neizmijenjenoj činjeničnoj osnovi kao i kod podnošenja tužbe, radi čega je za ocjenu zastare relevantan dan podnošenja tužbe koji je kao takav unutar trogodišnjeg subjektivnog roka za utuživanjem štete računajući od dana nastanka štete (14. svibnja 2012.).
74. Nakon toga je valjalo odgovoriti na pitanje da li tužiteljica ima pravo na kamatu za cjelokupan utuženi novčani iznos od zatraženog dana 14. svibnja 2015., a obzirom da je podneskom od 17. rujna 2024. povećala potraživanje sa 1.990,84 eura na 17.000,00 eura.
75. U odnosu na navedeno valja ukazati da je Vrhovni sud RH u revizijskoj odluci broj Rev-1133/2021 od 14. prosinca 2021., iznio pravno shvaćanje prema kojemu je
„tuženik u obvezi platiti zakonske zatezne kamate na preinačeni dio tužbenog zahtjeva od trenutka kada je isti postavljen jer on ne može biti u zakašnjenju u odnosu na razdoblje prije nego je uopće postavljen preinačeni dio tužbenog zahtjeva“.
Takvo stajalište je najviši sud potvrdio i odlukom Rev-184/2024-2 od 5. lipnja 2024.
76. Stoga tužiteljica u skladu sa takvim stajalištem najvišeg suda u odnosu na neimovinsku štetu ima pravo na kamatu pri čemu ona na iznos od 1.990,84 eura teče od dana 14. svibnja 2012. (kao zatraženog dana nakon podnošenja tužbe 12. svibnja 2012.), dok na preostali dio pripadajućeg iznosa neimovinske štete od 5.209,16 eura ostvaruje od dana 17. rujna 2024. kao dana kada je povišen tužbeni zahtjev u odnosu na taj dio potraživanja.
77. Tužiteljica po osnovi imovinske štete potražuje ukupan iznos od 793,15 eura, koji se sastoji od 222,97 eura temeljem tuđe pomoći i njege, 398,17 eura s osnove izgubljene zarade te 172,01 euro s osnove troškova liječenja.
78. U odnosu na imovinsku štetu temeljem tuđe pomoći i njege, provedenim vještačenjem je utvrđeno da je tužiteljica imala potrebu za takvom pomoći 8 tjedana po jedan sat dnevno za svakodnevne aktivnosti kod upotreba rada desnom rukom, kod pripreme hrane i oblačenja.
79. U odnosu na taj vid imovinske štete, valja ukazati da utvrđivanje njezine cijene nije fiksno određeno te ovisi o konkretnim okolnostima slučaja, a prilikom donošenja odluke se mogu uzeti u obzir dostavljeni ili općepoznati podatci o visini pružanja neke usluge.
80. Osim toga, sudska praksa se prilikom donošenja odluke o visini tuđe pomoći i njege uslijed nemogućnosti utvrđivanja egzaktnog i jednoobraznog iznosa, ustaljeno poziva na načelo slobodne ocjene dokaza koje proizlazi iz čl. 223. ZPP-a.
81. Iako tuđa pomoć i njega predstavlja naknadu imovinske štete na koju se ne odnosi primjena Orijentacijskih kriterija, ovaj prvostupanjski sud smatra potrebnim ukazati da je VSRH pravnih stajalištem iz 2020., jasno ukazao na potrebu povećavanja iznosa za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete iz razloga povećanja troškova života (pri čemu se koristio i podacima Državnog zavoda za statistiku o stopi inflacije mjerenoj indeksom promjena potrošačkih cijena u odnosu na početnu 2002. godinu).
82. Takvi troškovi se nedvojbeno preslikavaju i na cijenu rada koja je također značajno porasla što znači i na imovinsku štetu. U tom smislu iz opće poznatih i dostupnih podataka Državnog zavoda za statistiku (<https://podaci.dzs.hr/2024/hr/76856>) proizlazi da je npr. prosječna mjesečna satnica u listopadu 2024. iznosila 7,21 eura neto a 9,97 euro bruto.

83. Kako se iznosi imovinske štete utvrđuju prema trenutku donošenja sudske odluke, to proizlazi da bi tužiteljici pripadalo pravo na naknadu štete po toj osnovi zasigurno u višem iznosu od zatraženih 3,98 eura po satu.
84. Stoga tužiteljica u konkretnom slučaju ostvaruje pravo na naknadu imovinske štete po osnovu tuđe pomoći, te bi u slučaju da je u cijelosti uspjela u sporu imala pravo na zatraženi iznos od 222,97 eura.
85. Međutim, kako je u postupku utvrđen doprinos tužiteljice nastanku štete i to u visini od 20%, to istoj po toj osnovi pripada pravo na naknadu štete u iznosu od 178,38 eura.
86. Pri tome tužiteljica na taj dio tužbenog zahtjeva ostvaruje pravo na kamatu u smislu čl. 1086. i 29. ZOO-a i to od dana donošenja prvostupanjske presude kao dana kada je takva šteta utvrđena (tako i VSRH Revr-1256/10 od 11. lipnja 2013.).
87. Tužiteljica u odnosu na taj dio zahtjeva potražuje kamatu od 16. svibnja 2014., pa zahtjev u tom smislu nije osnovan u odnosu na potraživanje kamate za period od 16. svibnja 2014. do 13. veljače 2025., sa kojim dijelom zahtjeva je istu valjalo odbiti.
88. U odnosu na tužbeni zahtjev s osnove izgubljene zarade i troškova liječenja tužiteljica je pravomoćno odbijena u cijelosti, pa ovaj sud se neće referirati o istome.
89. U odnosu na trošak postupka je donesena odluka temeljem čl. 154. st. 2 ZPP-a razmjerno uspjehu stranka u postupku. U odnosu na osnov tužiteljica je uspjela sa postavljenim tužbenim zahtjevom za naknadom neimovinske štete (80% i 20%), dočim u odnosu na , tužbeni zahtjev za naknadom imovinske štete temeljem tuđe pomoći i njege je osnovan , dok tužbeni zahtjevi za naknadom imovinske štete temeljem izgubljene zarade i troškova liječenja nisu osnovani, pa slijedom čega se takav uspjeh u konkretnom sporu može promatrati kao djelomičan, (odnosno 50% i 50%) odnosno po osnovu uspjeh tužiteljice bi ukupno bio 60%, a tužene 40%. U odnosu na visinu uspjeh tužiteljice bi iznosio 41,5%, a tužene 58,5% radi čega je ukupan uspjeh tužiteljice 50,75%, a tužene 49,25%, te nakon što se prebiju troškovi stranaka tužiteljica je uspijevala sa 1,5%.
90. Tužiteljici bi po ovom uspjehu stranka u postupku imali pripasti troškovi: sastav tužbe od 13. 05. 2015. u iznosu od 625,00 eura, zastupanje na ročištu 21.01.2016. u iznosu od 625,00 eura, sastav podneska od 16.11.2016. u iznosu od 62,50 eura, zastupanje na ročištu 22.11.2016. u iznosu od 125,00 eura, zastupanje na ročištu 14.02.2017. u iznosu od 625 eura, zastupanje na ročištu 11.04.2017. u iznosu od 625,00 eura, zastupanje na ročištu 16.05.2017. u iznosu od 312,50 eura, zastupanje na ročištu 22.05.2018. u iznosu od 312,50 eura, sastav podneska od 27.(28.) 11.2018. u iznosu od 62,50 eura, sastav podneska od 20.(21.)2020. u iznosu od 62,50 eura, sastav podneska od 20.05.2020. u iznosu od 62,50 eura, sastav podneska od 12.(13.)5.2022. u iznosu od 62,50 eura, zastupanje na ročištu 07.02.2024. u iznosu od 625,00 eura, sastav podneska od 18.09.2024. u iznosu od 625,00 eura, zastupanje na ročištu 25.09.2024. u iznosu od 625,00 eura, zastupanje na ročištu 21.10.2024. u iznosu od 625,00 eura, sastav žalbe od 28.02. (03.03.) 2025. u iznosu od 312,50 eura, sastav odgovora na žalbu tužiteljice od 19.03.2025. u iznosu od 625,00 eura, zastupanje na ročištu 11.06.2026. u iznosu od 625,00 eura i zastupanje na ročištu 10.09.2026., u iznosu od 625,00 eura, dakle ukupno 8.250,00 Eura, no kako je tužiteljica uspijevala sa 1,5% to joj je dosuđen iznos od 123,75 Eura.

91. Slijedom svega navedenoga odlučeno je kao u izreci.

Sisak, 12. listopada 2026.

Sudac
Andrea Vasiljević

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba. Žalba s
primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa ovog rješenja. O
žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

DNA:

1. Tužitelji po punomoćnici Sandri Fridrih, odvjetnici u Sisku
2. Tuženici po punomoćnici Ireni Vujčić, odvjetnici u Sisku

Broj zapisa: **9-3088e-7f0e3**

Kontrolni broj: **01822-47a6c-bb0b3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.